

És quan vull parar la taula

BLANCA LLUM VIDAL

És quan vull parar la taula
'vent tocat la flor boscana
que em veniu cantant la faula
tu i el vers dalt la tartana.
Com sou foc de la paraula,
com que sempre he estat gitana
i com sou l'edat mitjana
us he amat dient: cantau-la.

És quan vull parar la taula
'vent tocat la flor boscana.
És quan dius a la formiga
que sa parla és de gegant,
que la fosca és més amiga
i l'abisme s'ha fet més gran.
Mor la mandra i la fatiga
si ta ciència em ve saltant
sempre a prop i mot arran
del caminet de la ortiga.
És quan dius a la formiga
que sa parla és de gegant.

És quan veig que tu has escrit
tot fregant ones i mates
que hi ha un pou ple de sentit
i és curull de coses guapes.
L'univers és tot farcit
de pastors i de piranyes,
de ganyotes molt estranyes
i d'estels que no han sortit.
És quan veig que tu has escrit
tot fregant ones i mates.

VIDAL, Blanca Llum (2011): *Nosaltres i tu*. Palma: Lleonard Muntaner.